

V. ЧЕРКОВНОУЧИЛИЩЕНЪ-КАЛЕНДАРЪ.

ЗАЩО НЕ НАПРѢДВАМЫ НЫЕ НЪРАВСТВЕННО И ВЕЩЕСТВЕННО?

Ные ненапрѣдвамы нъравствено и вещественно у всичко, между и всякакъ: домашно, черковно и общински, а причина на това сж старѣшины-ты домашни, черковни и общински. Старѣшины-ты заборавихъ на свои-ты должности, погазихъ своя почить, напустихъ свој-тж власть, не дръжать никакъвъ запоръ, не грыжать ся за млады-ты, не мыслять и не щжть ни да знаѣть що ще бжде слѣдъ тѣхъ съ тѣхни-ты наслѣдницы, нъ само гледать какъ да задоволяватъ свои-ты сласти и страсти. За това тврѣдѣ нарѣдко щешь найдешь нѣкого отъ млады-ты, кой-то да е учтивъ и съ прилично владаніе къмъ други-ты, кой-то да знае да нази на свој-тж честь и уваженіе и да връти работж-тж си както трѣбва. Млади-ти сж станжли още по-без силни за това; тѣ съсѣмъ сж ся разуздали и прѣдали на различни страсти да ги владѣжть и ядѣть извѣжтрѣ, а да ги безчестятъ и срамотятъ извѣнъ още по-злѣ. Причина на това зло у насъ сж все наши-тѣ старѣ и народни прѣдводителіе, защо-то не знаѣть какъ да си удръжъ силж-тж и да си употребляватъ власть-тж за вѣ ползж на свои-ты, надъ кон-то сж поставени да бдятъ и да ги оправятъ вѣ правыя пжть, вѣ пжть за напрѣдъкъ вѣ всяко отношеніе. Ето оттова врвимъ ные тѣй наопакы у всичко и нъравствено и вещественно.

Ные ненапрѣдвамы нъравствено, защо-то наши-ти *священници* сж завръли свое-то свято и высоко позваніе, та освѣнъ единый трѣбникъ за друго нищо не щжть ни да знаѣть. Има-ли нѣгдѣ нѣкой отъ тѣхъ да ся поопыта, спорядъ както сж правила тѣхни-ти прѣдшественници, та да поучи и посьвѣтува народа божемъ за това, кое-то може, кое-то знае и кое-то умѣє? Вѣ којъ черквѣ има днесъ у насъ да ся тѣлкува евангелско-то ученіе или да ся приказватъ нъравственни поученія на народа за одѣлваніе лоши-ты му нъравы и обычии спорядъ мѣстны-ты нужды и врѣменны обстоятелства? Гдѣ ся е чюло нѣгдѣ у насъ да влѣзе сви-